

счупена. Въ този моментъ на сцената излѣзе Шишето. При неговото появяване Господина отъ Картонъ силно изписка, а главата на Куклата започна да се смѣе съ истериченъ смѣхъ. Шишето се отвори съ необикновенъ грѣмъ и залѣ съ остра огнена струя Господина отъ Картонъ. Той изписка още веднажъ, пламна и изгорѣ съ бѣлъ, ослѣпителенъ пламъкъ. Тогава трупътъ на Куклата се издигна бавно въ въздуха, а мигъ по-късно рухна, като се обърна на прахъ. И Мака стана бледенъ и малъкъ, много малъкъ, присви своя цвѣтъ и отрони листата си. Пантомимата бѣше свършена.

Чуха се бурни аплодисменти, музиката загърмѣ още по-силно и сега въ «Бонбоньерата» стана нѣщо страшно: Всички скочиха отъ мѣстата си и, като въ просъница, започнаха да повтарятъ онова, което бѣха видѣли на сцената. Смутени, развълнувани, изтерзани. Всѣки бѣше чуждъ на своята воля. Нѣкои крещѣха, нѣкои се смѣеха. Болно презъ мжка.

Една следъ друга гаснѣха лампитѣ. Въ срѣдата на стаята остана само единъ канделабръ съ малка свещъ. И въ лжчитѣ на тази мъртва свѣтлина, която чертаеше остри и начупени сѣнки върху златнитѣ арабески, хората изглеждаха като призраци. Музиката ревѣше все по-силно и по-диво, кастанетитѣ тракаха победенъ маршъ.

И ето, срѣдъ залата застана отново господинътъ въ черната дреха. Неговиятъ смѣхъ се понесе остро и рѣзко презъ звуцитѣ и виковетѣ.